

عنوان مقاله:

میزان توجه سند برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران به ارزشیابی دانش آموزان در درس تربیت بدنی

محل انتشار:

فصلنامه اندازه گیری تربیتی، دوره 13، شماره 50 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

طیبه ارشاد - دانشجوی دکتری تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی محمد صفانیا - استاد تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ابوالفضل فراهانی - استاد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

رضا نیک بخش - دانشیار تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف تعیین میزان توجه سند برنامه درسی ملی به ارزشیابی دانش آموزان در درس تربیت بدنی انجام شد. تحقیق، از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش از نوع تحلیل محتوا است. جامعه آماری، سند برنامه درسی ملی است که به روش هدفمند تمام بخش های آن به عنوان نمونه انتخاب شد. ابزار پژوهش سیاهه واری بود که توسط محقق تهیه شد و روایی محتوایی آن با نظر ۵ نفر از متخصصین و پایایی آن با محاسبه ضریب توافق اسکات به میزان ۹۳٪ تأیید شد. از آمار توصیفی برای نمایش فراوانی نتایج استفاده شد؛ قابلیت اعتماد یافته ها با استفاده از چهار ملاک اعتمادپذیری، انتقال پذیری، باورپذیری و تاییدپذیری حاصل گردید. یافته های نشان داد، مولفه محتوای ارزشیابی با ۲۰ واحد معادل ۳۳٪ با بیشترین فراوانی مهم ترین مولفه و ابزار ارزشیابی با ۱ واحد معادل ۲٪ کمترین فراوانی و کم اهمیت ترین مولفه ارزشیابی تربیت بدنی در برنامه درسی ملی است. همچنین، اصول و مبانی با ۱۶ واحد، معادل ۲۷٪، سیاست های سنجشی و ارزشیابی با ۸ واحد، معادل ۱۳ درصد، هدف با ۵ واحد، معادل ۸٪، شیوه ارزشیابی و ارزیابان هرکدام با ۴ واحد، معادل ۷٪ و زمان ارزشیابی با ۳ واحد، معادل ۳٪ به ترتیب گزارش شدند. نتایج بدست آمده از پژوهش در مجموع حاکی از توجه نسبی اما نامتوازن و ناهماهنگ سند برنامه درسی ملی به مولفه های ارزشیابی در درس تربیت بدنی است

کلمات کلیدی:

برنامه درسی ملی، ارزشیابی، تربیت بدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678159>

